

hr. Jeppe Kofod er jo slet ikke optaget af det, som betyder noget, nemlig EU-samarbejdet og det overordnede politiske.

Det, vi andre er optaget af, er, hvordan vi efter den splittelse, der har været i EU-kredsen – hvor Danmark jo bestemt ikke har stået alene, vi har jo været sammen med Storbritannien, Holland, Portugal, Spanien, Italien og de østeuropæiske lande i synet på, hvorledes man skulle håndtere Irakspørgsmålet – får det til at fungere.

Vi har da alle sammen en interesse, uanset på hvilken side vi har stået i Irakspørgsmålet, i, at EU's fælles udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik kommer til at fungere så fælles som muligt, og det må vi da alle sammen yde et bidrag til.

Jeg har da også bemærket med interesse, at der jo i Tyskland har været en diskussion af, om der kunne ske en opblødning af holdningerne, og den proces er da under alle omstændigheder nyttig.

Kl. 12.40

Jeppe Kofod (S):

For at skære det ud i pap: Jeg tror ikke, der er nogen uenighed mellem statsministeren og mig i spørgsmålet om behovet for at genskabe et stærkt europæisk fællesskab også om udenrigspolitikken. Det er vi fuldstændig enige om. Så der kan jeg kun erklære mig enig i de svar, som statsministeren har givet til det punkt.

Men det er jo ikke det, der er sagens kerne. Jeg vil gerne igen referere en unavngiven tysk diplomat, der siger, at udsendelsen »Fogh bag facaden« simpelt hen er forrykt, simpelt hen er forrykt.

Hvis det er opfattelsen i Tyskland, så er det klart, at der jo er et behov for, som udenrigsministeren meget ærligt erkender, at få talt sammen, der er behov for at få klinket skårene og genskabt en god alliance med Tyskland.

Der kan jeg kun forstå statsministerens svar på den måde, at han ikke er enig med sin udenrigsminister i, at der er det behov, affødt af den her udsendelse, som har været meget diskuteret: »Fogh bag facaden«.

Det er jo beklageligt, at statsministeren, der går ind for åbenhed, ikke på det her punkt viste sig at være åben, men afviser, at der skulle være tale om noget som helst, på trods af at der er dokumentation for det, på trods af at der er tyske diplomater, der siger det modsatte.

Så lige en sidste kommentar: Jeg synes, det er klogt af den tyske regering ikke at skærpe kon-

flikten, jeg synes, det er klogt, at Joschka Fischer siger: Det her er selvfølgelig noget, vi klarer på tomandshånd.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja netop, og det hele bliver jo sat i relief af, at jeg kan referere den tyske udenrigsminister for at sige, at den sag er ude af verden, og at det er ren dansk indenrigspolitik, hvad hr. Jeppe Kofod jo også her demonstrerer. Det eneste, hr. Jeppe Kofod kan diske op med, er en unavngiven tysk diplomat.

Jeg har udenrigsministerens ord. Hr. Jeppe Kofod har fra lukkede cirkler en unavngiven tysk diplomat. Det fortæller jo alt om, hvad det er, hr. Jeppe Kofod er ude på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 122

Jesper Langballe (DF):

Vi har i et stykke tid forstået, at den bebudede påbegyndelse af tvangshjemsendelse af afghanske flygtninge eller tidligere afghanske flygtninge har været forsinket på grund af en vis træghed i den afghanske regering.

Derfor var vi jo selvfølgelig yderst tilfredse med at se her for nylig, at briterne havde fået en aftale i stand, der gjorde, at de kunne påbegynde tvangshjemsendelser, og særlig glade blev vi, da integrationsministeren straks og uforbeholdent erklærede, at vi ville følge efter.

Jeg vil gerne i den forbindelse spørge integrationsministeren, hvad køreplanen nu er for det videre forløb, om der f.eks. er forberedt flytransporter, om man ved, hvor de pågældende flygtninge befinder sig, så man ikke skal ud og lede efter dem, om man har forberedt modtagefaciliteter i Afghanistan, eventuelt om integrationsministeren agter sig en tur til Kabul for at undersøge forholdene.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er lige så optaget af dette spørgsmål som hr. Jesper Langballe, og jeg forstår godt hans spørgsmål, for jeg er også utålmodig med hensyn til at få afviste asylsøgere sendt tilbage til de lande, de kommer fra. De bliver jo kun afvist, hvis man vurderer, at der er sikkert i det land, hvor de kommer fra, og derfor skal de naturligvis tilbage.